

Не бував я зроду на Босфорі...

Сергій Єсенін

Не бував я зроду на Босфорі,
Не питай про нього ти мене.
Хай в твоїх очах, немов у морі,
Голубе проміння спалахне.

Не ходив в Багдад я з караваном,
Не возив я шовк туди і хну.
Нахились своїм красивим станом,
На колінах я твоїх засну.

Не здіймай від здивування вії,
Як відкрию я тобі секрет,
Що в своїй засніженій Росії
Я відомий, визнаний поет.

У моїй душі звучить тальянка
І протяжний голос вовчих зграй.
Може, й ти захочеш, персіяно,
Подивитись на далекий край?

Я сюди приїхав не від скуки –
Невідома сила привела.
І мене твої дівочі руки
Обіймали, наче два крила.

Серце відгукнулося на ласку,
І хоч я минуле не клянущу,
Розкажи мені веселу казку
Про твою країну чарівну.

Заглуши в душі моїй тальянку,
Влий у серце приворотний чар,
Щоб забув я дальню росіянку,
Не зітхав, не думав, не скучав.

І нехай не був я на Босфорі –
Вигадаю розповідь тобі.

Все одно в очах твоїх, як в морі,
Вогники палають голубі.

Переклад Олександра Грязнова